

עפ"ת 17565/06/13 - שמעון יצחקי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ת 17565-06-13 יצחקי נ' מדינת ישראל

בפני כב' השופטת הבכירה, נגה אהד

המערער	שמעון יצחקי
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

פסק דין

לפניי ערעור על פסק דין תעבורה בפתח תקווה (כב' השופטת מגי כהן) בתיק תעבורה 2576-09-09 מיום 23.5.13.

המערער הורשע לאחר ניהול הוכחות בביצוע עבירה של נהיגה במהירות מופרזת 150 קמ"ש במקום 90 קמ"ש.

העונש שגזר בית משפט קמא, קנס בסך 1,500 ₪, 5 חודשי פסילה בפועל בניכוי פסילה מנהלית, 3 חודשי פסילה על תנאי למשך 3 שנים.

בנימוקי הערעור מציין ב"כ המערער כי בימ"ש קמא טעה בהתעלמו מהספק הקיים כפי שעולה מעדויות התביעה בדבר אי שמירת קו ראייה נקי מהפרעות פיזיות במהלך המדידה, וכי לא נשמרו הכללים הבסיסיים בעניין נוהל הפעלת ממל"ז.

עוד נטען כי רכב המערער היה מוסתר ע"י משאית, בעת העקיפה לא נשמר קשר עין רצוף בין רכב המערער לשוטר המודד ובית המשפט בחר להתעלם מעובדה זו.

עוד נטען כי בית המשפט טעה בקביעתו כי המערער האט מהירות נסיעתו לאחר שהורה לו השוטר לעצור וגם אם טענה זו נכונה הרי שעל פי חוות דעת מומחה ההגנה וחישוב שערך, בלימה רגילה, ובלימת חירום לא תאפשרנה לרכב שנמדד במהירות 155 קמ"ש לעצור ליד שוטר מודד, אלא במקרה של עצירה רגילה, רק לאחר 329.3 מ' שהן מעבר למקום בו עמדה הניידת, או במקרה של בלימת חירום ממושכת, רק לאחר 186.2 מ', מכאן שגם בתנאי חירום לא יכול היה הרכב הנמדד לעצור ליד הניידת. ומדברי השוטר, כפי שצוינו בדו"ח ההזמנה לדין, לא מדובר בעצירת חירום של הרכב הנמדד.

עוד נטען כי בית משפט קמא טעה בקביעתו כי על פי החישובים שערך המערער במהירות של 155 ובמרחק 194 לא יכול היה השוטר לעשות כל אשר עשה ב-43 שניות. שכן המספר 43 מתייחס למהירות המכונית הנמדדת, 43 מ' לשנייה, היינו 194 חלקי 143 מ' נותן 4.5 שניות ובטווח זמן זה לא יכול השוטר לבצע מדידה, להניח ממל"ז על מושב הרכב, לצאת מהרכב ולסמן לרכב הנמדד לעצור.

לעניין העונש נטען כי בימ"ש קמא התעלם מהספק הרב שנוצר כפי שפורט בפני בית משפט והעונש שנגזר הוא חמור.

ב"כ המשיבה מבקשת לדחות את הערעור ולהותיר החלטת בית משפט קמא בעינה. במסגרת הערעור מעלה ב"כ המערער טענות עובדתיות חלופיות שאינן מתיישבות וערעור לא יכול לעמוד על טענות אלה. בבית משפט קמא הועלתה טענה כי משאית הסתירה את רכבו של המערער ועל כן לא היה ניתן למדוד רכב המערער, אך בדברי המערער לשוטר שעצר אותו, נרשם מפיו כי הכביש היה ריק ללא מכוניות. למכשיר הממל"ז נעשתה בדיקה תקינה. בדיקה עצמית, בדיקה תגובה כיוול ותיאום ותוצאות המבדקים היו תקינות, מכאן שהמכשיר היה תקין לחלוטין.

בית משפט קמא מצא את השוטר שהעיד מהימן וקיבל עדותו בעניין קו ראייה נקי, רכב המטרה לא היה מוסתר, נקודת הצבעה אדומה של הממל"ז אישרה זאת, התקבל אישור צליל מדידה, והיה קשר עין רצוף של השוטר עם הרכב הנמדד. יש לדחות טענת המערער בדבר משך הזמן לפעולות שנדרשו מהשוטר לאור עדותו כי השוטר ישב בכיסא בעוד דלת הרכב פתוחה וכל שנדרש היה להניח מכשיר ממל"ז ולצאת החוצה מהכיסא ולהורות למערער לעצור, פעולה זו עורכת שניות בודדות.

על יסוד כל אלה מבקשת ב"כ המשיבה לדחות את הערעור.

לגופו של עניין, דין הערעור להידחות.

בית המשפט הרשיע את המערער לאחר ניתוח ראיות התביעה, מסמכים שהוצגו, עדות המערער וחוות דעת שהוגשה מטעמו.

לא ניתן לקבל חישוב שערך המומחה מטעם ההגנה שכן הנתון שנלקח כבסיס למדידה קו ישר ולא מרחק בפועל שעבר רכב המערער, לרבות העקומה, לרבות סטייה מנתיב לנתיב, לרבות הבחנתו בשוטר ובסימון השוטר למערער לעצור אוטומטית המהירות מואטת, המערער עצמו העיד כי עצר ליד רכב השוטר ולא ראה את השוטר חוצה את הכביש, המערער ציין כי כשהשוטר סימן לו לעצור המרחק ביניהם היה 80-90 מ' אך לא מסר מהירות נסיעתו ואם שמר על אותה מהירות נסיעה מאז שנקלט ועד שעצר את רכבו ליד השוטר, לאור זאת צדק בית המשפט שדחה חישובי המומחה מטעם ההגנה.

בית משפט קמא קובע מיומנותו של עד תביעה 1 כמפעיל מוסמך שערך הבדיקות הנדרשות למכשיר בטרם יציאתו למשמרת ובסיומה כשתוצאות הבדיקות תקינות, ראה גם יומן המכשיר ת/3, ראה גם ת/2 ממנו עולה כי העד הקפיד על וידוא קו ראייה נקי מהפרעות פיזיות בין המכשיר לקטע הדרך, רכב המערער שלא היה מוסתר ע"י רכב אחר, נקודת הצבעה האדומה הייתה מכוונת משך כל זמן המדידה על מרכז רכב המערער עד שהתקבל צליל אישור מדידה ונשמר קשר עין רצוף בין עד תביעה 1 לרכב המערער.

בית משפט מקבל עדות השוטר, עד תביעה 1, כי לא הייתה שום הפרעה בינו לבין רכב המערער והמשאית שהייתה לא הסתירה לראות את רכב המערער בנתיב נסיעתו. לא מצאתי מקום להתערב בקביעה זו. בית משפט לא טעה משקבע כי המכשיר נמצא אמין ומדויק וההפעלה בוצעה ע"י מפעיל מיומן. לעניין חוות דעת המומחה מטעמו של המערער, אני

מסכימה עם קביעת בית משפט קמא כי כלל לא ברור האם בתמונה שצולמה ע"י המערער תנאי הצילום היה זהים לתנאים בעת הפעלת מכשיר הממל"ז ע"י המפעיל, האם זוית התמונה והגובה זהה, שכן לזווית התמונה והגובה ממנו צולמה יש השפעה על הצגת הנתונים. תמיהת בית משפט קמא, לשאלה, כי לא ברור כיצד נמדד המרחק בין נקודת הצילום לבין המשאית וכלי רכב נוספים, כאשר מהתמונה עולה שהם היו בתנועה, במקומה.

המפעיל לא ציין את המרחק בינו לבין המשאית, אך ציין מספר פעמים כי זו הייתה קרובה אליו ולא הפריעה לו במדידה. המפעיל רשם במפורש כי המדידה בוצעה כשרכב המערער היה אחרי המשאית תוך שרכב המערער היה בודד אחרי המשאית. בית משפט קיבל עדות המפעיל וקבע אותה כמהימנה, מכאן שלא ניתן להתערב בקביעה זו ולקבוע כי למפעיל לא היה קשר עין רצוף עם רכב המערער. קביעתו של בית משפט קמא כי המפעיל ביצע את המדידה מכיסא הנהג נכונה היא ומסקנתו הסופית בדבר תקינות המכשיר, נכונות הפעלתו, מיומנות המפעיל, נתמכת בחומר הראיות, העדויות שהושמעו ואין להתערב בהכרעת הדין.

לעניין העונש, מדובר בחריגה של 60 קמ"ש מעל המהירות המירבית. מחזיק ברישיון נהיגה משנת 67. עבירת מהירות אחרונה מסוג ברירת משפט בוצעה ב-2004. מספר הרשעות קודמות 36. בית המשפט מוצא שלא להחמיר עם המערער נוכח כלל הנתונים שעמדו בפניו ולא מצאתי להתערב בעונש שגזר.

הערעור נדחה.

המזכירות תשלח עותק פסק הדין למערער ולבאי כוחו.

ניתן היום, כ"ה אדר ב תשע"ד, 27 מרץ 2014, בהעדר הצדדים.

חתימה